

T R E Ś Ć Nr. 474 .

PANIKA NA GIEŁDZIE BERLINSKIEJ .	str. 1
MIĘDZYNARODOWY INDEKS GIEŁDOWY .	" 1
GIEŁDA PARYSKA A WYBORY NIEMIECKIE .	" 2
STOSUNEK GIEŁDY LONDYNSKIEJ DO WYBORÓW W NIEMCZECH .	" 3
POGŁOSKI O ZAGRANICZNEJ POŻYCZCE RUMUNJI .	" 4
PRASA ANGIELSKA O ZAGADNIENIACH FINANSOWYCH I GOSPODARCZYCH NIEMIEC .	" 4
WALL - STREET WOBEC WYBORÓW W NIEMCZECH .	" 7
REFORMA GIEŁDY PARYSKIEJ .	" 7
NOWY GUBERNATOR FEDERAL RESERVE BOARDU .	" 8
BANKI AMERYKAŃSKIE I NIEMIECKIE W GRECJI .	" 10
BANK DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH A SZWEDZKI TRUST ZAPŁACZANY .	" 11
BANK WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH, A SZWAJCARJA .	" 12
NOWA USTAWA BANKOWA W RUMUNJI .	" 13
ROZPAD KARTELI MIĘDZYNARODOWYCH .	" 14
BEZROBOCIE W ANGLJI .	" 15

.....

W I A D O M O Ś C I F I N A N S O W E , W A L U T O W E
I K R E D Y T O W E .

P A N I K A N A G I E Ł D Z I E B E R L I Ń S K I E J .

"BERLINER TAGEBLATT" z 15-go b.m. podaje, że wynik wyborów do REICHSTAGU wywołał na giełdzie berlińskiej prawdziwą panikę. Prawie wszystkie walory spadły o blisko 10%, zaś działy BANKU RZESZY nawet o 15%. Najznamienniejsze atoli było, że na giełdzie dewizowej kurs marki w stosunku do franka francuskiego obniżył się do tego stopnia, że BANK RZESZY zmuszony był do interwencji.

Ten sam dziennik donosi w depeszy z NOWEGO JORKU, że i WALL-STREET na wybory niemieckie zareagowała pokaznym spadkiem kursu walorów niemieckich, do jednego punktu. Bcny reparycyjne zaś doszły do 5 punktów poniżej kursu emisyjnego. Wreszcie także w LONDYNIE kurs pożyczki niemieckiej spadł o 1 i 1/4 punkta. W kołach finansowych panuje obawa, że z powodu wyniku wyborów do REICHSTAGU ucieczka kapitału w NIEMCZECH wzmocni się, a z drugiej strony nastąpi wycofanie kredytów zagranicznych.

M I Ę D Z Y N A R O D O W Y I N D E K S G I E Ł D O W Y .

"HAMBURGER NACHRICHTEN" z 14-go b.m. stwierdzają, że poprawa sytuacji na giełdach międzynarodowych, która zaznaczała się już pod koniec sierpnia, utrzymała się nadal w ub. tygodniu. Za wyjątkiem MEDJOLANU prawie na wszystkich ważniejszych giełdach poziom kursów wykazał tendencję wzrostową. Międzynarodowy WSKAŹNIK GIEŁDOWY, obejmujący sumarycznie ruch kursów akcji na 12 najważniejszych rynkach walorowych, w ub. tygodniu wzrósł z 78 do 79.1%.

NA WALL - STREET dokonało się prawie pełnowartościowe wyrównanie poprzedniego spadku kursów. Na giełdzie LONDYŃSKIEJ w szczególności akcje przemysłowe wykazały pokąsną zwyżkę kursów. GIEŁDA BERLIŃSKA znajdowała się pod znakiem wzmocnienia kursów. W PARYŻU zaznaczył się ogólny ruch hossowy, wywołany nieobserwowaniem już dawno wzmocnieniem obrotów. Na GIEŁDZIE AMSTERDAMSKIEJ wobec stale utrzymującego się mocnego nastroju dokonało się wyrównanie spadku kursów poprzedniego tygodnia. GIEŁDA ZURYCHSKA wykazała nieco podwyższony poziom kursów. Na giełdach WIEDENSKIEJ i BUDAPESZTEŃSKIEJ panowała tendencja do poprawy kursów. Również i w PRADZE mocna sytuacja na giełdach zagranicznych przyczyniła się do polepszenia nastroju. Jedynie na GIEŁDZIE MEDJOLAŃSKIEJ zaznaczył się lekkie osłabienie.

GIEŁDA PARYSKA I WYBORY NIEMIECKIE .

"INFORMATION FINANCIÈRE" z 15 września r.b. wskazuje, że giełda paryska nader pesymistycznie ocenia sytuację, jaka się wytworzyła w NIEMCZECH w związku ze zwycięstwem partji skrajnych podczas wyborów. Należy tu jednak podkreślić, iż giełda, zdaniem "INFORMATION" tak samo zresztą, jak znaczna część prasy paryskiej, uważa zwycięstwo hitlerowców i komunistów za zjawisko przejściowe, spowodowane ostrym kryzysem w NIEMCZECH. Istnieje niewątpliwie analogja pomiędzy wynikiem obecnych wyborów i wyborów w 1924 r. Lecz tak samo jak po 1924 r. w miarę poprawy sytuacji gospodarczej zwyciężała w NIEMCZECH bardziej ostrożna i kompromisowa orientacja, tak też obecnie w miarę przezwyciężenia kryzysu gospodarczego będą zmniejszały się wpływy HITLERA i HUGENBURGA.

Wycofywanie wkładów francuskich z NIEMIEC, a zwłaszcza z banków niemieckich nie przybierze według wszelkiego prawdopodobieństwa większych rozmiarów. W każdym razie wiadome jest, że żaden z wielkich paryskich banków depozytowych, ani też żaden z mniejszych banków prowincjonalnych nie wycofał swoich wkładów z banków niemieckich. Obawa, aby NIEMCY mogły nie wykonać swoich zobowiązań wobec wierzycieli zagranicznych, wydaje się naogół nie -

aktualne, chociaż niektórzy kapitaliści z obawy przed komplikacjami politycznymi wycofali swoje kapitały inwestowane w NIEMCZECH i przekazali je z powrotem do FRANCJI. Lecz inwestycje francuskie w NIEM - CZECH są niewielkie, a główni kapitaliści, t.j. wielkie banki paryskie, w tem wycofywaniu lokat francuskich z NIEMIEC nie brały zupełnie udziału.

Pozatem wpływ wyborów niemieckich na giełdę paryską był również nieznaczny. Obróty na giełdzie paryskiej są obecnie bardzo nieznaczne, a kursy naogół chwiejne z przeważającą tendencją zniżkową. W związku z wyborami niemieckimi zaznaczyła się pewna nieznaczna zresztą zniżka; należy tu podkreślić, że kulisa przypisuje tę zniżkę pewnym trudnościom, wynikającym z likwidacji na medio września.

STOSUNEK GIEŁDY LONDYŃSKIEJ DO WYBORÓW W NIEMCZECH.

Wrażenie wyborów niemieckich na giełdzie londyńskiej było bardzo słabe - jak donosi "TIMES" z 15 i 16 września r.b. Możliwość wstrząsów politycznych w NIEMCZECH była co prawda dyskutowana w CITY londyńskiej, ale obawy uważane są za tak nieaktualne, że nikt nie myśli w LONDYNIE o wycofywaniu wkładów z NIEMIEC. "TIMES" stwierdza, że ani przed wyborami, ani też, według wszelkiego prawdopodobieństwa, po wyborach lokaty angielskie w NIEMCZECH nie doznają redukcji.

Kursy walorów niemieckich notowanych na giełdzie londyńskiej przeważnie pozostały bez zmiany, chociaż niektóre kursy wykazały nieznaczną zniżkę. Najbardziej ucierpiała niemiecka pożyczka reparacyjna, której kurs obniżył się z 85½ do 83.75 /mowa tu o 5½%-wej niemieckiej pożyczce reparacyjnej, której kurs emisyjny w czerwcu r.b. wynosił 90%/. Później nastąpiła nieznaczna poprawa kursu tej pożyczki do 84.25. Prognoza jednak dla dalszego kształtowania się kursów walorów niemieckich jest niepomyślna. Wobec dotkliwej zniżki kursów w BERLINIE, spowodowanej wiadomością o zwycięstwie hitlerowców i komunistów, oczekują również na giełdzie londyńskiej napływu zleceń sprzedaży

obligacyj niemieckich, co zapewne wpłynie na niższość ich kursu w LONDYNIE . Zwłaszcza kurs 5½%-wej pożyczki reparacyjnej może w dalszym ciągu się obniżyć, gdyż ten walor najbardziej ucierpiał wskutek zmiany nastrojów , spowodowanej wyborami do parlamentu RZESZY .

POGŁOSKI O ZAGRANICZNEJ POŻYCZCE RUMUNJI.

"THE FINANCIAL NEWS" z 15-go września r.b. donosi, że rząd rumuński zakończył rokowania z bankami francuskimi, szwajcarskimi i holenderskimi w sprawie pożyczki, wynoszącej 1½ miljarda lei t.j. około 9 milionów dolarów . Emisja tej pożyczki nastąpi prawdopodobnie w październiku r.b. Szczegóły emisji nie są dotychczas znane.

PRASA ANGIELSKA O ZAGADNIENIACH FINANSOWYCH I GOSPODARCZYCH NIEMIEC .

"THE ECONOMIST" z 13-go września r.b. w artykule "GERMANY'S REAL PROBLEMS" omawia aktualne zagadnienia gospodarcze NIEMIEC, wskazując, że rozwiązanie tych zagadnień obecnie się komplikuje i jak można wnosić ze stałej niższości 5½%-wej pożyczki reparacyjnej zagranica z niewątpliwym niepokojem spogląda na dalszą ewolucję polityczną i gospodarczą RZESZY .

NIEMCY osiągnęły obecnie najbardziej krytyczną fazę w rozwoju kryzysu gospodarczego : mimo to bardzo nieznaczne wysiłki są czynione aby uzdrowić stan finansowy kraju . Jeżeli to było do pewnego stopnia zrozumiałe w okresie planu DAWESA , to pod rządem planu YOUNGA tak nierozważna polityka finansowa może być uzasadnieniem bardzo ważkich zarzutów przeciwko rządowi RZESZY . W czasie od 1924 do 1929 r. NIEMCY swoją niezdędydowaną politykę finansową tłumaczyli tem, że plan DAWESA

faktycznie nakładał kary na NIEMCY za reorganizację finansów : plan DAWESA zastrzegał bowiem dla odszkodowań niemieckich t.zw. "współczynnik pomyślności gospodarczej" t.j. zastrzegał, że im lepsza będzie sytuacja gospodarcza i finansowa NIEMIEC, tem więcej powinna płacić RZESZA /ponad ustaloną sumę 2½ miljar- da mk./, Lecz plan YOUNGA nie zawiera tego zastrzeże- nia, wobec czego zwykła wymówka polityków niemieckich odpada .

Mimo to bardzo niewiele do- tychczas dokonano, aby zrealizować postulaty ostat- niego sprawozdania PARKERA GILBERTA . Dzięki nie- skoordynowaniu systemu budżetowego poszczególnych państw związkowych, rządu centralnego RZESZY oraz związków samorządowych, ciężary podatkowe nietylko stale wzrastają, ale stają się wręcz nieobliczalne: w poszczególnych miejscowościach NIEMIEC obciążenie po- datkowe różni się niekiedy o 20% . A jednak przemysł niemiecki nie jest w stanie ponosić takich ciężarów: niewątpliwie zarzut **ZWIĄZKU PRZEMYSŁU NIEMIECKIEGO**, że obecny system fiskalny RZESZY hamuje rozwój eksportu, zwłaszcza eksportu wyrobów gotowych, jest zupełnie słuszny .

Sposobów obniżenia kosztów produkcji należy przede wszystkim szukać w redukcji ciężarów podatkowych: redukcję tą powinny przeprowa- dzić jednocześnie państwa związkowe RZESZY i samorządy, gdyż ich zarządzenia podatkowe, względnie presja wy- wierana przez nie na rząd centralny, wnosi najwięk- szy chaos do systemu podatkowego. Zrozumiałe stają się gwałtowne domagania przemysłu niemieckiego, je- żeli się zważy, że jego nadzieje na redukcję kosz- tów produkcji, związane z racjonalizacją w dużej mie- rze z a w i o d ł y . Teraz przemysł niemiecki mo- że ratować swoją zdolność eksportową tylko przez zredu- kowanie podatków i świadczeń społecznych.

Od czasu stabilizacji marki niemieckiej, t.j. od 1924 r., rozpoczął się okres szyb- kiej racjonalizacji przemysłu niemieckiego na modłę amerykańską . Lecz po 5 z górą latach racjonalizacji można z zupełną pewnością stwierdzić, że początkowy entuzjazm przemysłowców dla tego zbawionego środka ustąpił miejsca rozczarowaniu. Zasadnicza różnica między NIEMCAMI, a STANAMI ZJEDNOCZONEMI w dziedzinie racjonalizacji polegała na tem, że STANY ZJEDNOCZO- NE racjonalizowały przemysł za swoje, NIEMCY zaś za cudze pieniądze . Natychmiast po dokonaniu inwesty- cyj trzeba było przystąpić do ich oprocentowania i

amortyzacji, przedtem jeszcze niż te olbrzymie nakłady wpłynęły na rentowność przemysłu niemieckiego. Przemysł niemiecki nie posiadał tego wielkiego rynku wewnętrznego o nieograniczonej zdawałoby się pojemności, jaką posiadał przemysł STANÓW ZJEDNOCZONYCH: dlatego też przemysł amerykański mógł wyzyskać swoją zwiększoną zdolność produkcyjną, gdy tymczasem przemysł niemiecki mógł ją wyzyskać tylko częściowo ze względu na ograniczony rynek wewnętrzny i tylko bardzo nieznaczną i powolną ekspansję wywozu fabrykatów. Racjonalizacja tylko wtedy jest gospodarczo uzasadniona, t.j. daje praktyczny efekt w postaci potaniaenia kosztów produkcji, i jeżeli z automatyzowaniem i przyspieszeniem produkcji idzie w parze jej zwiększenie. W przeciwnym razie olbrzymie koszty racjonalizacji nie mogą się opłacić, a bieżące koszty handlowe, techniczne i t.d. wskutek tylko częściowego uruchomienia fabryk s t o s u n k o w o jeszcze bardziej wzrastają.

Racjonalizacja okazała się fatalną w skutkach dla przemysłu, ale może jeszcze bardziej dla klasy robotniczej. NIEMCY posiadają obecnie więcej niż trzy miliony bezrobotnych: trudno oczywiście określić jaka część z tej ilości przypada na to co w NIEMCZECH nazywają "technicznym bezrobociem", t.j. na bezrobocie, wynikłe wskutek zastąpienia robotników przez maszyny. Obliczenia ekonomistów niemieckich wskazują, że c o n a m n i e j j e d n a t r z e c i a ogólnej ilości robotników obecnie pozbawionych pracy utraciła ją wskutek zautomatyzowania produkcji przemysłowej: możliwe jest jednak, iż wskutek bezpośrednich i pośrednich wpływów racjonalizacji utraciło pracę dużo więcej niż m i l j o n l u d z i w NIEMCZECH. Racjonalizacja, wzmagając dotkliwie bezrobocie, wpłynęła jednocześnie na skurczenie rynku wewnętrznego, a więc na ograniczenie zbytu zracjonalizowanego przemysłu. W ten sposób racjonalizacja nie tylko narzuciła olbrzymie ciężary finansowe przemysłowi — ciężary których w obecnych warunkach nie jest w stanie ponieść — ale obarczyła również państwo ciężarami związanymi z utrzymaniem co najmniej miliona bezrobotnych /t.j. tej ilości bezrobotnych, którą ekonomiści niemieccy zapisują na konto racjonalizacji/.

To też coraz energiczniej propagowana jest w NIEMCZECH zasada, iż polityka finansowa RZESZY powinna się zwrócić przeciwko racjonalizacji, t.j. popierać te gałęzie produkcji, które posiadają z n a c z n ą c h ł o n n o ś ć s i ł y r o b o c z e j. Są to te gałęzie produkcji, w których istnieje duża ilość faz uszlachetnienia surowca, t.j. jak się wyrażają ekonomiści niemieccy, "gdzie łańcuch produkcji jest możliwie najdłuższy".

 WALL - STREET WOBEC WYBORÓW W NIEMCZECH.

Berliński "BOERSEN- KURIER" z 16 b.m. donosi w depeszy z NOWEGO JORKU, że wynik wyborów do REICHSTAGU wywarł na WALL-STREET wprost piorunujące wrażenie. Naogół panuje tu przekonanie, że termin wyborów był najniefortunniejszy, ponieważ właśnie teraz na amerykańskim rynku pożyczkowym rozpoczął się żywszy ruch i spodziewano się, że niemieckie pożyczki dolarowe również pójdą w górę. Tem samem zaś byłyby się także stały możliwe nowe emisje niemieckie.

Obecnie jednak panuje przekonanie, że o projektach niemieckich mowy być nie może, zanim sytuacja polityczna w NIEMCZECH nie wyjaśni się. Z punktu widzenia niemieckiego kredytu zagranicznego powstanie wielkiej koalicji w parlamencie RZESZY uważane jest tu za najlepsze rozwiązanie. POŻYCZKA REPARACYJNA w ciągu kilku minut spadła o 5 punktów poniżej jej kursu emisyjnego. Wszystkie inne walory niemieckie, a w szczególności pożyczki RZESZY, straciły również przeciętnie 3/4 do 1 punktu.

 REFORMA GIEŁDY PARYSKIEJ .

"BASLER NACHRICHTEN" z 17-go b.m. w korespondencji z PARYŻA pod powyższym nagłówkiem wywodzą co następuje:

Reorganizacja giełdy paryskiej postępuje energicznie na przód. Rokowania z wielkimi bankami o utworzenie KASY REPORTOWEJ, toczą się pomysłnie, a SYNDYKAT AGENTÓW rynku oficjalnego oświadczył gotowość swoją do współpracy. Najważniejszą zaś rzeczą jest, że sprawa wprowadzenia na giełdę paryską szeregu walorów obcych, a w szczególności amerykańskich,

zbliża się ku realizacji. Chodzi jeszcze tylko o formę wprowadzenia, mianowicie o to czy certyfikaty akcyj mają być pokroju amerykańskiego, czy też francuskiego. Z kwestją tą zaś pozostaje w związku także problem dopuszczenia INVESTMENT TRUSTÓW.

Usunięto już natomiast dotychczasowy system dopuszczania na giełdę tylko pewnych seryj walorów zagranicznych, który to system uniemożliwiał arbitraż do tego stopnia, że kursy w PARYŻU były zawsze wyższe od zagranicznych. W przyszłości dopuszczone na giełdę paryską akcje zagraniczne mają mieć dostęp bez ograniczenia. Konieczna jest jeszcze tylko odpowiednia zmiana opłat stemplowych. Nabożń przypuszczają, że już w PAŹDZIERNIKU r.b. liczne walory zagraniczne będą notowane na giełdzie paryskiej.

Oczywiście, że przedewszystkiem trzeba będzie dążyć do tego, by te akcje dotarły do publiczności. Tylko w tym wypadku bowiem może zamierzony cel gospodarczy być osiągnięty, mianowicie korzystne ulokowanie kapitału francuskiego zagranicą oraz stworzenie żywego rynku walorowego o znaczeniu międzynarodowym. Czy jednak uda się to właśnie walorami amerykańskimi, trudno przewidzieć, ponieważ rendite tych papierów bynajmniej nie jest zbyt ponętną, ani też publiczność francuska nie ma wielkiego zaufania do pewności ich kursów. Z punktu widzenia wreszcie światowo-gospodarczego, lokata kapitału francuskiego właśnie w AMERYCE bynajmniej nie może przyczynić się do pożądanego wyrównania kapitału.

W I A D O M O Ś C I B A N K O W E .

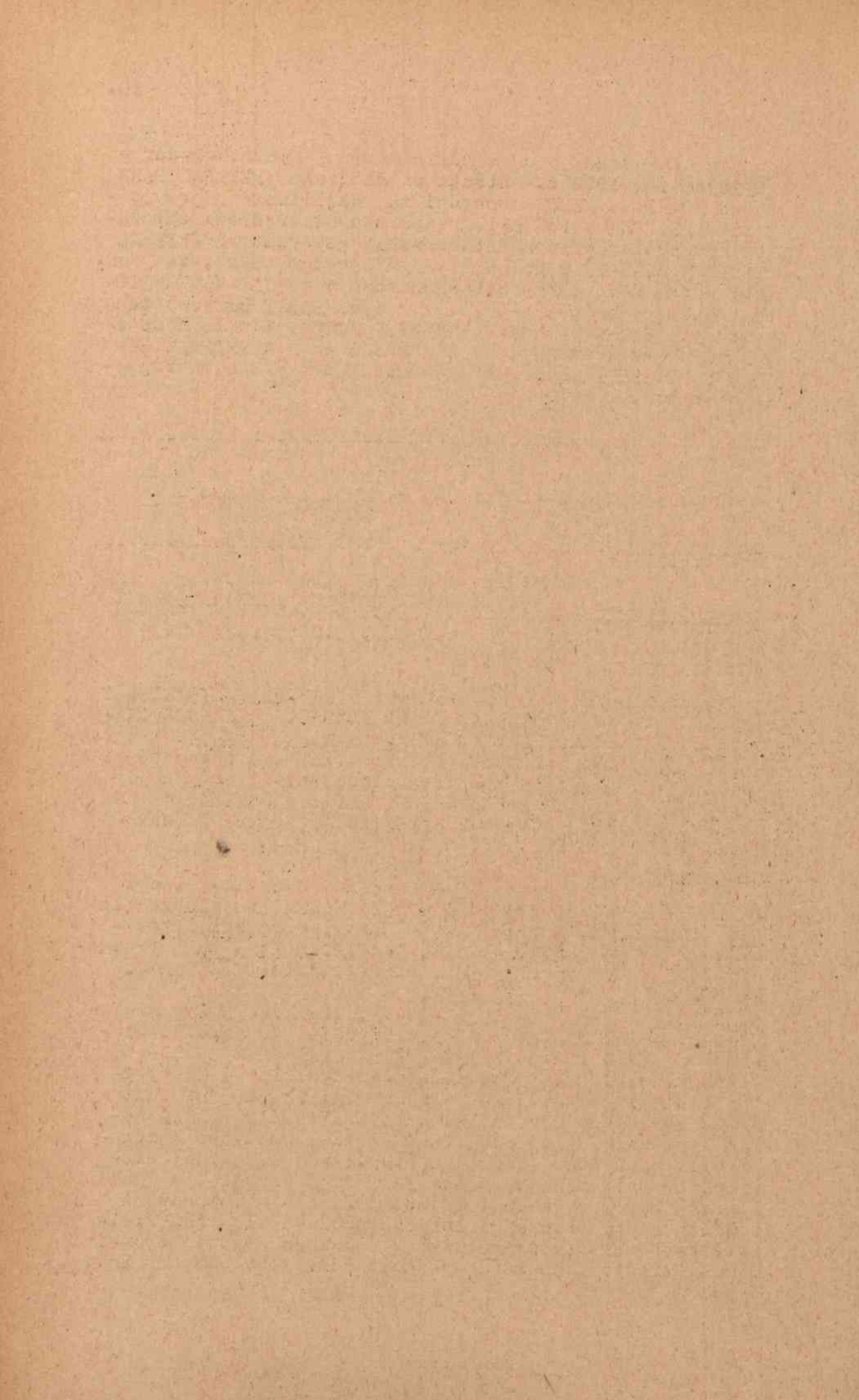
NOWY GUBERNATOR FEDERAL RESERVE BOARDU .

"HAMBURGER NACHRICHTEN" z 16 b.m. donoszą z WASZYNGTONU, że dotychczasowy gubernator FEDERAL RESERVE BOARDU, ROY A. YOUNG, ustąpił, a miejsce jego zajął b. bankier nowojorski EUGENJUSZ MEYER, który ostatnio był kierownikiem

FEDERAL FARM LOAN BOARD .

YOUNG stał na czele amerykańskiego systemu rezerwowego w czasach najtrudniejszych. Zamianowany gubernatorem w 1927 r., miał on przede wszystkim rozstrzygnąć spór kompetencyjny, jaki toczył się między 12 bankami rezerwowymi, a FEDERAL RESERVE BOARD. Na krótko po jego nominacji zmarł BENJAMIN STRONG, gubernator NOWOJORSKIEGO BANKU FEDERACYJNEGO i YOUNG w silniejszej mierze, niż jego poprzednicy stał się kierownikiem całego systemu rezerwowego. Polityka jego od samego początku spotkała się z najostrejszą krytyką. Zarzucano mu przede wszystkim bezplanowość oraz ustępliwość wobec wpływów sfer gospodarczych. YOUNG najpierw uprawiał politykę rozszerzenia kredytu, by następnie z powodu zbyt szybkiego wzrostu kredytów maklerskich i hossy giełdowej rozpocząć słynną walkę ze spekulacją. Walka ta, prowadzona na przemian z pomocą ostrzeżeń i podwyżek dyskonta, okazała się jednak zupełnie bezskuteczna. Nie zdołała ona też ostatecznie zapobiec WIELKIEMU KRACHOWI nowojorskiemu. Odtąd zaś FEDERAL RESERVE BOARD uprawiał znowu w zwiększonej mierze politykę konjunkturorową z pomocą operacji na otwartym rynku. To też krótkotrwałą hossę giełdową na wiosnę r.b. przypisują głównie silnym ukłotwieńniom kredytowym ze strony FEDERAL RESERVE BOARDU .

Następca YOUNGA, były bankier EUGENJUSZ MEYER, znany jest od dawna na WALL - STREET, gdyż od 1907 do 1917 r. jako senior-szef firmy bankowej „EUGENJUSZ MEYER junior & Co.” odgrywał w nowojorskim świecie bankowym ważną rolę. Po pełnej sukcesów karierze prywatnej MEYER w 1917 r. wstąpił do służby publicznej. W chwili, gdy AMERYKA wzięła udział w wojnie światowej, MEYER był technicznym doradcą COUNCIL OF NATIONAL DEFENSE w sprawach metalowych. Czasu wojny zaś pełnił on liczne funkcje urzędowe, aż z początkiem 1919 r. WILSON zamianował go generalnym dyrektorem WAR FINANCE CORPORATION. Stanowisko to MEYER zajmował aż do likwidacji tego towarzystwa w maju 1920 r. Kiedy zaś w 1921 r. powołano go na nowo do życia, prezydent HARDING powierzył MEYEROWI ponownie kierownictwo, które i następnym prezydentem COOLIDGE zatwierdził. MEYER, z przekonania republikańskim, piastował

zatem ten urząd pod rządami obu kierunków partyjnych. W 1922 r. stanął on na czele FEDERAL FARM LOAN BOARD. MEYER uchodzi za najbliższego przyjaciela MELLONA. Do jakiego zaś stopnia rządowi zależało na powierzeniu mu stanowiska gubernatora FEDERAL RESERVE BOARD, tego najlepszym dowodem fakt, że zmusił w tym celu także dotychczasowego WICE-GUBERNATORA PRATTA do ustąpienia. PRATT bowiem tak samo jak MEYER pochodzi z NOWEGO JORKU, a według ustawy żaden ze Stanów nie może w FEDERAL RESERVE BOARDZIE mieć równocześnie dwóch reprezentantów.

BANKI AMERYKANSKIE I NIEMIECKIE W GRECJI.

DARMSTAEDTER BANK oraz DEUTSCHE NATIONAL BANK nabyły, jak donosi "INFORMATION FINANCIERE" z 17-go września r.b., 40 tysięcy akcji BANQUE INDUSTRIELLE GRECQUE.

Pozatem około miliona dolarów BANQUE INDUSTRIELLE GRECQUE otrzyma wkrótce od FIRST FEDERAL BANK CORPORATION OF NEW YORK. Kapitały amerykańskie w tym banku greckim mają jednak charakter lokat, gdy tymczasem banki niemieckie zmierzają do przekształcenia instytucji rzeczonyj na bank grecko-niemiecki z odpowiednim udziałem wielkich banków berlińskich w radzie i zarządzie.

Największy bank niemiecki DEUTSCHE BANK UND DISCONTO GESELLSCHAFT nie bierze bezpośrednio udziału w tej akcji, zamierzając również rozciągnąć swoją działalność na GRECJĘ. Dokona tego prawdopodobnie w ten sposób, że otworzy oddział w ATENACH.

Emisja wielkiej pożyczki inwestycyjnej GRECJI w LONDYNIE wydaje się narazie nieprawdopodobna, donosi "THE FINANCIAL NEWS" z 17-go września r.b. Syndykat banków londyńskich, który udzielił GRECJI zaliczkę w wysokości 1½ miliona funtów, uważa moment obecny za nieodpowiedni dla emisji nowych pożyczek. Zaliczka ta w postaci kredytu bankowego była udzielona jeszcze w r.u.b.: wobec ogólnej niechęci do pożyczek zagranicznych, jaka panuje na rynku londyńskim oraz wobec tego, że w portfelu holdingów i investment trustów angielskich znajduje się już wielka ilość obligacji greckich, emisja nowej pożyczki w zasadzie postanowiona, została odroczone bez terminu.

175

180

185

190

195

200

205

210

215

220

225

230

235

240

245

250

255

260

265

270

275

280

285

290

295

300

305

310

315

320

325

330

335

340

345

350

355

360

365

370

375

380

385

390

395

400

405

410

415

420

425

430

435

440

445

450

455

460

465

470

475

480

485

490

495

500

505

510

515

520

525

530

535

540

545

550

555

560

565

570

575

580

585

590

595

600

605

610

615

620

625

630

635

640

645

650

655

660

665

670

675

680

685

690

695

700

705

710

715

720

725

730

735

740

745

750

755

760

765

770

775

780

785

790

795

800

805

810

815

820

825

830

835

840

845

850

855

860

865

870

875

880

885

890

895

900

905

910

915

920

925

930

935

940

945

950

955

960

965

970

975

980

985

990

995

BANK DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH, A SZWEDZKI TRUST ZA-
PŁACZANY .

"TEMPS" z 16-go września r.b. omawia sprawę współpracy BANKU DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH ze SZWEDZKI TRUSTEM ZAPŁACZANYM, a właściwie z koncernem KREUGERA, w posiadaniu którego trust ten się znajduje. Współpraca rzeczonoego banku z koncernem KREUGERA została ustalona w drodze osobistego porozumienia dyrektora naczelnego BANKU DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH - QUESNAY z KREUGEREM: otóż KREUGER zobowiązał się do popierania pożyczek stabilizacyjnych i inwestycyjnych, które z pomocą BANKU DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH będą emitowane w celu sanowania stosunków finansowych i gospodarczych w poszczególnych krajach europejskich.

Pertraktacje, jak donyśła się "TEMPS" odnosiły się przedewszystkiem do emisji pożyczek stabilizacyjnych, kolejowych, przemysłowych i in. dla HISZPANJI, RUMUNJI i BUŁGARJI: KREUGER w imieniu SZWEDZKIEGO TRUSTU ZAPŁACZANEGO oraz koncernu KREUGER & TOLL zastrzegł sobie, że będzie współdziałał z BANKIEM DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH, ale tylko wówczas jeżeli we wspomnianych pożyczkach bank rzeczony obejmie funkcje powiernicze.

"FRANKFURTER ZEITUNG" z 17-go września r.b. zaprzecza jakoby istniało jakieś formalne porozumienie pomiędzy BANKIEM DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH a jakąkolwiek grupą finansową. Porozumienie o którym donosi "TEMPS" aza nim cała prasa paryska, dotychczas ograniczała się do nieobowiązujących konferencji pomiędzy KREUGEREM a QUESNEYEM w PARYŻU. Osobista znajomość QUESNAYA i KREUGERA istnieje już od dawna, a współpraca BANKU DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH i koncernu KREUGERA istnieje od czasu emisji niemieckiej pożyczki reparacyjnej t.j. od chwili kiedy bank ten został zorganizowany. Jak wiadomo, koncern KREUGERA przejął prawie całą transzę szwedzką pożyczki YOUNGA i przyczynił się również poza SZWECJĄ do rozmieszczenia obligacyj tej pożyczki.

Prawdopodobne jest iż współpraca KREUGERA i BANKU DLA WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH okaże się nader celowa przy organizacji jugosłowiańskiej pożyczki stabilizacyjnej. "THE FINANCIAL NEWS" z 17 września r.b. donosi, iż QUESNAY przybył w dniu 16 września do BELGRADU i że odbył szereg konferencji z dyrektorem JUGOSŁOWIAŃSKIEGO BANKU NARODOWEGO.

1870

1871

1872

1873

1874

1875

1876

1877

1878

1879

1880

1881

1882

1883

1884

1885

BANK WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH A SZWAJCARJA .

"BASLER NACHRICHTEN" z 15-go b.m. podają, że na dorocznym zgromadzeniu SZWAJCARSKIEGO ZWIĄZKU BANKIERÓW w ZURYCHU, w którym brali udział prezes BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH MAC GARRAH oraz generalny dyrektor tej instytucji QUESNAY, zabrał głos prezes SZWAJCARSKIEGO BANKU NARODOWEGO prof. dr. BACHMAN na temat BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH.

W wywodach swych prelegent zaznaczył na wstępie, że ponieważ BANK WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH jest bankiem reparacyjnym, a nie kooperacyjnym, wpływ BANKÓW BILETOWYCH w krajach mających udział w reparaacjach, a innych BANKÓW BILETOWYCH stał się nierównomierny. Mimo to interesy BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH w myśl statutu muszą być, uzgodnione z polityką BANKÓW BILETOWYCH wszystkich krajów. Żaden bank szwajcarski np. nie może dokonywać interesów z BANKIEM WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH bez upoważnienia ze strony SZWAJCARSKIEGO BANKU NARODOWEGO. Istnieje też porozumienie, na podstawie którego wszelki pieniądź, jakim BANK WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH dysponuje na danym rynku w walucie tego rynku, musi być nagromadzony w odnośnym BANKU BILETOWYM na koncie BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH. I tak wszystkie kwoty we frankach szwajcarskich BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH są skoncentrowane w SZWAJCARSKIM BANKU NARODOWYM, z którego dopiero dostają się jako depozyty do innych banków szwajcarskich, o ile nie pozostają jako bezprocentowe konta żyrowe.

BANKI BILETOWE zakupuja także dla BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH dewizy i walory. Przewidziane jest również nabywanie weksli krajowych przez BANK WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH. Wobec dzisiejszej sytuacji rynkowej jednak nie można przepowiedzieć kiedy BANK WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH będzie mógł zainteresować się szwajcarskim dyskontem prywatnym. Należy spodziewać się, że

praktyka waluty złotej dzięki organizacji BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH coraz bardziej się wzmocni, a tem samem i wartość złota znowu wyrówna się tak jak przed wojną.

Po prezesie BACHMANNIE zabrał głos generalny dyrektor BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH p. QUESNAY, który zaznaczył, że głównym zadaniem tej instytucji jest czuwanie nad tem, by ważne międzynarodowe ruchy kapitału nie psuły stabilizacji waluty, oraz dążenie do wzmocnienia międzynarodowego zaufania jak i bezpieczeństwa posiadaczy walorów. QUESNAY uważa za możliwe, że w SZWAJCARJI powstaną TOWARZYSTWA MIĘDZYNARODOWE, które zajmą się przemianną krótkoterminowego kapitału na kapitał długoterminowy. O ileby zaś SZWAJCARJA zdecydowała się do liberalniejszego traktowania TOWARZYSTW AKCYJNYCH wówczas mogłoby w tym kraju dokoła BANKU WYPŁAT MIĘDZYNARODOWYCH wytworzyć się WIELKIE MIĘDZYNARODOWE CENTRUM FINANSOWE, któreby całemu światu umożliwiło najlepszy rozdział i najlepszą organizację potrzebnego kredytu.

NOWA USTAWA BANKOWA W RUMUNJI.

Berlińska "BOERSEN-ZEITUNG" z 16-go b.m. donosi z BUKARESZTU, że ministerstwo finansów opracowuje projekt nowej ustawy bankowej, który już na sesji jesiennej ma być wniesiony do parlamentu. Tą nową ustawą rząd zamierza przyspieszyć proces sanacyjny w gospodarstwie, a w szczególności zmusić nałże banki do koncentracji. Rząd bowiem jest przekonany, że jedynie zbyt wysoka liczba powołanych w ostatnich latach do życia małych banków uniemożliwia silne obniżenie stóp procentowych.

Celem osiągnięcia właśnie tego obniżenia, rząd chce banki te zmusić do

s f u z j o n o w a n i a . Ponadto mają być wydane nowe o s t r e p r z e p i s y , dotyczące z a k ł a d a n i a nowych instytucji bankowych. Przewidują zaś te przepisy przede wszystkim, że banki mogą być powołane do życia li tylko jako TOWARZYSTWA AKCYJNE o pewny w y s o k i m kapitale mini- malnym, a to na podstawie z e z w o l e n i a , u- dzielonego przez s p e c j a l n e forum. Prawo z a t w i e r d z a n i a banków będzie ściśle o k r e ś l o n e, ponadto zaś s p e c j a l n e postanowienia ustalą prawo przyjmowania d e p o- z y t ó w . Między s u m ą depozytów, a an- gażowaniami p ł y n n e m i będzie musiał istnieć p e w i e n s t o s u n e k . Wreszcie banki bę- dą zobowiązane ogłaszać regularnie i częściej swo- je b i l a n s e, a to na podstawie u s t a w o- wo przepisanego t y p u b i l a n s o w e g o .

W I A D O M O Ś C I E K O N O M I C Z N E .

ROZPAD KARTELI MIĘDZYNARODOWYCH .

"THE STATIST" z 13 września r.b. wskazuje na szereg objawów rozkładu karteli międzynarodowych. Bardzo znamienny jest przede wszystkim faktyczny rozpad europejskiego kartelu stalowe- go. Właściwie z kartelu tego nie pozostało nic jak tylko szkielet organizacyjny . Jest to tem- bardziej dziwne , że ceny żelaza i stali spadły bar- dzo nisko i że w niektórych udziałach przemysłu że- lazowego i stalowego obecne ceny niższe są od przedwo- jennych . Jednak kartel stalowy, jako regulator cen, zawiódł zupełnie , a teraz na jego miejsce usiłują producenci stworzyć nową organizację , któraby w pierwszym rzędzie regulowała ceny surowca żelaza oraz ceny wyrobów żelaznych . Istniejące w tym wzglę- dzie porozumienie obejmuje tylko niektóre kraje za- chodnio-europejskie i już raz się rozpadło .

W przemyśle metali pólszla- chetnych rozwój kartelizacji w ostatnich czasach był bardzo słaby . Coprawda znów zorganizowano europejski

kartel cynkowy , który pozostaje w luźnym kontakcie z pokrewnymi organizacjami w innych częściach świata. Kartel cynkowy istnieje jednak tylko na papierze i należy przewidywać , iż wkrótce nastąpi jego rozpad , gdyż trudności organizacyjne okazały się nie do przewyciężenia . W produkcji cyny, międzynarodowe ograniczenie wytwórczości okazało się zupełnie bezskuteczne ; ograniczenie wydobycia okazało się również prawie bezskuteczne w hutnictwie ołowiu.

W dalszym ciągu dowodzi "STATIST" , iż całkowicie zawiodło ograniczenie produkcji kauczuku. Wobec tego, że nie doszło do skutku porozumienie plantatorów angielskich i holenderskich nastąpił katastrofalny spadek cen na giełdzie londyńskiej , gdzie obecnie funt kauczuku notowany jest 4 pensy . Jedyną może dziedziną produkcji, gdzie sztuczna restrykcja, do pewnego stopnia przynajmniej, przyczyniła się do powstrzymania niżki cen - jest to przemysł naftowy : ale to tylko dzięki temu , że znaczna część tej produkcji znajduje się pod kontrolą kapitału amerykańskiego, tak że trusty amerykańskie, pozostające w ścisłej łączności między sobą, mogły z łatwością wydobycie nafty ograniczyć . W tym wypadku mimo, iż ograniczenia były zastosowane jednocześnie w różnych krajach, nie mają one właściwie charakteru międzynarodowych ograniczeń kartelowych , gdyż były zastosowane przez jeden tylko kartel - amerykański , pozostający pod kontrolą ROCKFELLERA .

Prognozy dla przyszłego rozwoju karteli międzynarodowych są naogół bardzo pesymistyczne . Dotychczas kartele te nie zdołały ani przystosować produkcji do spożycia , co w skali międzynarodowej przedstawia olbrzymie trudności , ani też nie zdołały uzgodnić rywalizujących przemysłów poszczególnych krajów .

BEZROBOCIE W ANGLJI .

"RHE FINANCIAL NEWS" z 17 września r.b. donosi, iż ilość bezrobotnych w W. BRYTANJI, według obliczeń ministerstwa pracy, wynosiła w dniu 8 września r.b. 2.139.571 . W ciągu tedy pierwszego tygodnia września ilość bezrobotnych wzrosła o 97.091 . W jakim stopniu wzrosło bezrobocie w ciągu ostatniego roku dowodzi następujące zestawienie :

Dnia 8 września 1930 r.	2.139.571
" 8 " 1929 "	1.508.902

Różnica 989.879

[Faint, illegible text, possibly bleed-through from the reverse side of the page]